

mene og holde for — ellers kommer den til at handle ganske i Blinde. Tøvrigt anerkjender jeg, at der ligger et stort og tvivlsomt Spørgsmaal i, hvad det ærede Medlem indvilligede, men jeg tror, man vil indrømme mig, at jeg ikke saaledes paa staaende Fod kan udtale mig om, hvorvidt jeg strax vil forpligte mig til at tage hele dette Spørgsmaal op til fornøjet Overveielse. Det er et saa stort Principspørgsmaal, hvorvidt dette Forhold skal forandres eller ikke, at jeg tror, man vil indrømme mig, at jeg endnu maa have Lov til at betænke mig lidt.

Indein: I Anledning af den Udvikling, vi nu hørte fra det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen) ønsker jeg blot at komme med en faktisk Bemærkning angaaende Bevillingen til Kriminalretsassessorerne og de andre provisoriske Bevillinger, som vil være afgjørende for mig med Hensyn til, hvorledes jeg vil stemme om disse Forslag, og det er den, at det Forslag, der her foreligger, gjælder en Bevilling, som først skal gjælde den 1ste April dette Aar, og selv om altsaa den meget ærede Justitsminister har Ret i, at efter Højesteretsdommen den 15de Oktober 1886 de provisoriske Love for Diebliffet ere gyldige, vil han dog forhaabentlig paa den anden Side indrømme mig, at da nu disse Love af Regjeringen ere forelagte i det andet Thing, og da vi tillige vide — det er jo i det Mindste sagt saa mange Gange — at det andet Thing i Modsætning til os er saa arbejdsdygtigt eller i alt Fald arbejder langt hurtigere end dette Thing, saa maa vi vente, at disse Love en Gang komme fra det andet Thing til dette, og da den ærede Minister i hvert Fald endnu anerkjender, at naar han forelægger et Lovforslag for Rigsdagen, og det bliver forkastet af Rigsdagen, eller ikke stadfæstet af Rigsdagen, da bortfalder det, saa er der altsaa den Mulighed tilbage, at de provisoriske Love, saavel den om Kriminalretsassessorerne som de andre, kunne bortfalde inden 1ste April dette Aar. Hvis dette altsaa sker, og hvis vi, som ere af den Mening, baade at Landstinget vil arbejde saa flittigt, at vi kunne faae disse Love til Behandling her i Thinget, og tillige, at naar de komme herover, vil man se dette Thing indvilligede en overordentlig Arbejdskraft med Hensyn til Behandlingen af dem, faae Ret, er det ikke en urimelig Betragtning, at der for Diebliffet ikke er nogen Grund for os til at give en Bevilling til at gennemføre disse Foranstaltninger. Et Lovforslaget endelig vedtaget en Gang, kan Bevillingen jo blive optagen paany; men da det for

Diebliffet staar meget tvivlsomt for mig, om disse af Regjeringen forelagte Lovforslag nogenstinde ville blive vedtagne, kan jeg ikke finde nogen Grund til at stemme for denne Bevilling, og jeg stemmer derfor naturligtvis imod den.

Formanden (Berg): Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (C. F. Larsen) har Ordet for en kort Bemærkning.

C. F. Larsen: Jeg vil kun tillade mig at bemærke, at, naar jeg har talt om de Sagkyndige, har det selvfølgelig kun været paa dette ganske begrændsede Omraade; hvor der er Tvivl imellem Sagkyndige paa videnskabelige Omraader, kunne de ikke paaberaabes ved praktisk Afgjørelse. Der er selvfølgelig mange Spørgsmaal af teknisk Natur, som man fuldstændig maa overlade til Sagkyndigheden. Men saaledes forholder det sig ikke, hvor man kommer i Berøring med den moralske Sfære. Der maa det gjælde, at de Sagkyndiges Meninger ere omskiftelige, medens de moralske Grundsetninger ingenlunde paa samme Maade ere foranderlige, og derfor vil man altid ved alle saadanne Lovmaterier som disse kunne holde sig til et fast Grundlag, det moralske, selv om Sagkyndigheden og Tekniken viser sig ikke at have været ganske fast.

Klein: Jeg agter at stemme imod det Endringsforslag, der er stillet af Udvalgets Flertal under Nr. 41, men jeg ønsker at begrunde, hvorfor jeg gjør det. Jeg opfatter dette, at den høitærede Justitsminister har begjæret den nævnte Sum, en Forøgelse af Bevillingen til Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn, saaledes at han gaar ud fra, at det er nødvendigt af Hensyn til Forretningernes forfarlige Besørgelse, at Personalet i Kriminal- og Politiretten i Kjøbenhavn forøges; jeg gaar ud fra, at han opfatter Forholdet saaledes, at denne Forøgelse er nødvendig, hvorledes det end maatte gaa med den provisoriske Lov, som har forøget Antallet af Assessorerne i Kriminal- og Politiretten, i Landstinget og senere i Folkethinget, hvis den skulde naae at komme herind, hvilket jeg begynder at tvivle om at ville lykkes. Jeg gaar ud fra, at den høitærede Justitsministers Opfattelse er den, at selv om denne Lov skulde blive forkastet i Landstinget eller, naar den kommer fra Landstinget ind i Folkethinget, skulde blive forkastet i Folkethinget, vilde han dog anse det for rigtigt at begjære en Bevilling, der vilde sætte ham i Stand til at sørge for, at